

1. **Bogdan Józef Błaszczyk** od sierpnia 1980 r. tworzył struktury NSZZ „Solidarność” i stanął na czele Komisji Zakładowej w Zespole Opieki Zdrowotnej w Poddębicach. W maju 1981 r. objął stanowisko członka Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sieradzka, które pełnił do wprowadzenia stanu wojennego. W sierpniu 1981 r. jako członek tzw. Operacyjnego Sztabu Strajkowego wzywał członków komisji zakładowych NSZZ „Solidarność” na terenie Poddębic do organizowania strajków proklamowanych przez Komisję Koordynacyjną oraz Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sieradzka. W swoich wypowiedziach krytykował kierowniczą rolę PZPR i sojusze PRL oraz podkreślał konieczność zdecydowanego przeciwstawienia się władzom komunistycznym. W październiku 1981 r. został zatrzymany na przejściu granicznym w Pietrowicach podczas próby nielegalnego przekroczenia granicy. Od 13.12.1981 r. do 29.04.1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. W latach 1980–1986 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.
2. **Zofia Anna Błaszczyk** w 1980 r. włączyła się w organizację NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w Skierniewicach, a od 1.02.1981 r. była pracownikiem NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze Oddział w Skierniewicach. Jako aktywny członek związku zajmowała się kolportażem ulotek i organizacją akcji informacyjnych, m.in. plakatowych. W stanie wojennym była internowana w okresie od 13.12.1981 r. do 14.01.1982 r. w ośrodkach odosobnienia w Łowiczu i Olszynie Grochowskiej. Po zwolnieniu Służba Bezpieczeństwa podjęła działania mające na celu skompromitowanie jej w środowisku byłych działaczy NSZZ „Solidarność”. W latach 1981–1987 podlegała inwigilacji ze strony SB.
3. **Czesław Bujała** przed wprowadzeniem stanu wojennego działał w strukturach NSZZ „Solidarność”. W miejscu pracy, tj. Technikum Łączności w Łęczycy, propagował hasła o treściach antykomunistycznych. Podejrzenie planowania publicznych wystąpień o charakterze „antypaństwowym” stało się bezpośrednią przyczyną jego internowania 13.12.1981 r. i osadzenia w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku-Mielęcinie, gdzie przebywał do 2.03.1982 r.

4. **Halina Cyrulska** była członkiem NSZZ „Solidarność”, a po 13.12.1981 r. do końca lat 80. kontynuowała działalność w podziemnych strukturach związku, uczestnicząc w redagowaniu i kolportażu pism bezdebitowych. W styczniu 1987 r. została członkiem Łódzkiego Zespołu Oświaty Niezależnej, w ramach którego do 1990 r. zajmowała się redakcją miesięcznika „Oświata Niezależna”, prowadziła bibliotekę wydawnictw bezdebitowych dla Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej oraz organizowała projekcje filmów niedostępnych w oficjalnym obiegu.
5. **Bogusław Marian Czerwiński**, od września 1980 r. członek NSZZ „Solidarność” w Łódzkim Kombinacie Budowlanym „Zachód”, kontynuował działalność związkową po 13.12.1981 r. W sierpniu 1982 r. rozpowszechniał na terenie zakładu pracy ulotki nawołujące do udziału załogi w piętnastominutowym strajku. 24.08.1982 r. został zatrzymany i tymczasowo aresztowany, a następnie skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z 20.09.1982 r. na 3 lata pozbawienia wolności. W trakcie odbywania kary w Zakładzie Karnym w Hrubieszowie uczestniczył w protestach głodowych i stosowano wobec niego środki przymusu fizycznego. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Zamościu z lipca 1983 r. na mocy amnestii został zwolniony z dalszego odbywania kary.
6. **Jerzy Dariusz Dusza** od 1982 r. był działaczem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Łodzi. W latach 1982–1986 rozpowszechniał publikacje bezdebitowe na terenie zajezdni Nowe Sady i wśród znajomych. W 1986 r. rozpoczął współpracę z podziemnym wydawnictwem „Pantograf”, polegającą na dostarczaniu materiałów drukarskich i prowadzeniu kolportażu publikacji. Od 1987 r. do stycznia 1990 r. był związany z pismem Tajnej Komisji Zakładowej MPK „Między Przystankami”, m.in. przygotowywał matryce, odbierał z drukarni całe nakłady pisma i przekazywał je do dalszej dystrybucji hurtowym kolporterom.
7. **Henryk Czesław Formicki** we wrześniu 1980 r. objął funkcję przewodniczącego Komitetu Strajkowego w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Podgórzycach z siedzibą w Łęczycy, gdzie następnie pełnił obowiązki przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” i został członkiem Komisji NSZZ „Solidarność” Ziemi Łęczyckiej w Łęczycy. Po wprowadzeniu stanu wojennego odmówił wydania dokumentów zakładowej komórki „Solidarności” i w styczniu 1982 r. został zwolniony

z pracy. W latach 1982–1989 współtworzył w Ozorkowie grupę „Solidarność Podziemna”, projektował ulotki i plakaty, organizował kolportaż, uczestniczył w manifestacjach i akcjach plakatowych na terenie Łodzi i Ozorkowa, współpracował z komitetami pomocy internowanym i aresztowanym, był inicjatorem i organizatorem corocznych uroczystości na Starym Cmentarzu w Ozorkowie poświęconych pamięci zamordowanych górników kopalni „Wujek” i ks. Jerzego Popiełuszki. W latach 1982–1988 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.

8. **Robert Julian Frisz** działał w NSZZ „Solidarność” w Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch” w Łodzi, gdzie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność związkową, propagując idee antykomunistycznych wystąpień i zgromadzeń, m.in. 1 i 3.05.1982 r., w których aktywnie uczestniczył. W związku z podejrzeniem organizowania akcji strajkowej w zakładzie pracy, 8.05.1982 r. został zatrzymany, a następnie osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Łowiczu. Ze względu na stan zdrowia internowanie uchylono z dniem 1.07.1982 r. W latach 1982–1983 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.
9. **Jerzy Gajdziński** od października 1980 r. współtworzył struktury NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Urzędzie Telekomunikacyjnym w Sieradzu, następnie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej i wszedł w skład Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sieradzka. Prowadził aktywną działalność opozycyjną, inicjując protesty, przerwy w pracy i akcje plakatowe. Od 13.12.1981 r. do 24.07.1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i w Łowiczu. W latach 1982–1986 kontynuował działalność związkową w ponadregionalnej, nieformalnej grupie złożonej z działaczy zdelegalizowanej „Solidarności” z terenu Sieradza, Kalisza i Konina, w ramach której kolportował materiały bezdebitowe. W latach 1981–1989 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.
10. **Michał Daniel Gorczyca**, członek Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w Sieradzu, po 13.12.1981 r. kontynuował działalność związkową w ramach Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” oraz TKK NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” Ziemi Sieradzkiej. Dążył do przywrócenia działalności zawieszonego związku, organizował zebrania członkowskie,

zbierał składki, opracowywał instrukcje strajkowe oraz sporządzał ulotki i plakaty z hasłami o treściach antykomunistycznych, które kolportował na terenie Sieradza. 15.11.1982 r. został zatrzymany, następnie aresztowany i od 17.11.1982 r. osadzony w Zakładzie Karnym w Sieradzu, gdzie przebywał do 3.01.1983 r. Sąd Wojewódzki w Sieradzu wyrokiem z 3.01.1983 r. skazał go za kontynuowanie działalności związkowej i rozpowszechnianie materiałów bezdebitowych w okresie od 13.12.1981 r. do 15.11.1982 r. na karę 12 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. W latach 1981–1989 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.

11. **Kazimierz Jagiełło** współtworzył NSZZ „Solidarność” w Łódzkim Kombinate Budowlanym „Południe”, gdzie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego kierował powstałą w zakładzie konspiracyjną strukturą związkową. W jej ramach organizował spotkania działaczy podziemia, sporządzał i rozpowszechniał ulotki oraz kolportował pisma bezdebitowe, m.in. „Przedwiośnie”, „Wolną Solidarność” i „Łódzki Ruch Oporu”. 1.05.1982 r. stanął na czele manifestacji, podczas której rozdawał ulotki i flagi z napisem „Solidarność”. Po przeszukaniu dokonanym w jego mieszkaniu 3.05.1982 r. został aresztowany, a następnie postawiony w stan oskarżenia pod zarzutem gromadzenia druków o treściach „antypaństwowych”. Od 5.05.1982 r. do rozprawy 16.06.1982 r., na której zapadł wyrok uniewinniający, przebywał w Areszcie Śledczym w Łodzi. Po zwolnieniu w dalszym ciągu prowadził działalność podziemną polegającą na kolportażu ulotek. W latach 1982–1984 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.

12. **Andrzej Jóźwiak**, ps. organizacyjny „Tadeusz Zamorski”, jako uczeń Liceum dla Pracujących w Łodzi od lutego do grudnia 1955 r. był przywódcą nielegalnej organizacji młodzieżowej pod nazwą „Młode Orleńskie”/„Tajny Związek Młodych Orleńskich”. W jej ramach brał udział w rozpowszechnianiu ulotek o treściach antykomunistycznych oraz działaniach wymierzonych przeciwko PZPR. 30.12.1955 r. został zatrzymany i osadzony w areszcie Wojewódzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Łodzi, a 15.03.1956 r. umieszczony w Schronisku dla Nieletnich we Wrześni, gdzie oczekiwał na proces. Wyrokiem z 24.05.1956 r. Sąd Wojewódzki dla Nieletnich w Łodzi skazał go na 3 lata pobytu w zakładzie poprawczym z zawieszeniem orzeczonej kary na 3 lata.

13. **Bronisław Jacenty Karasek** brał udział w tworzeniu struktur NSZZ „Solidarność” w Zakładach Mebli Giętych „Fameg” w Radomsku, gdzie następnie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego nie zaprzestał działalności związkowej i do grudnia 1983 r. był zaangażowany w działalność podziemnych struktur opozycyjnych na terenie zakładu pracy, m.in. organizując zbiórki pieniędzy na rzecz rodzin osób internowanych. W latach 1982–1989 brał czynny udział w manifestacjach ulicznych w Warszawie oraz rozpowszechnianiu okolicznościowych druków bezdebitowych.
14. **Grażyna Jadwiga Krzętowska** współtworzyła struktury NSZZ „Solidarność” i pełniła funkcję sekretarza Komisji Zakładowej w Odlewni Żeliwa w Koluszkach. 14.12.1981 r. współorganizowała strajk okupacyjny w zakładzie i weszła w skład Komitetu Strajkowego. W stanie wojennym kontynuowała działalność związkową w ramach nieformalnej grupy opozycyjnej, zajmując się drukiem i kolportażem materiałów bezdebitowych oraz pisma „Tajny Nieregularny Biuletyn Informacyjny »Solidarność« ZOKO”. 1.06.1982 r. pod pretekstem likwidacji stanowiska została zwolniona z pracy, 15.11.1982 r. – przywrócona, a następnie, 18.03.1983 r. – ostatecznie zwolniona na mocy wyroku Sądu Najwyższego. W okresie 16.02–25.05.1984 r. była tymczasowo aresztowana pod zarzutem kolportażu ulotek o treściach szkalujących ustrój i naczelne organy PRL oraz prowadzenia od stycznia 1982 r. do grudnia 1983 r. działalności zmierzającej do wywołania niepokojów społecznych poprzez redagowanie i sporządzanie ulotek podważających decyzje dyrekcji Odlewni Żeliwa w Koluszkach i nawołujących do strajków. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim postanowieniem z 31.07.1984 r. umorzył postępowanie karne w tej sprawie na mocy ustawy o amnestii.
15. **Ewa Maria Lewandowska** od października 1980 r. była aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Meblarskiego im. Gwardii Ludowej w Radomsku, gdzie w 1981 r. wzięła czynny udział w strajku załogi. Jako plastyk wykonywała napisy i szyldy promujące idee podziemnej „Solidarności”, w latach 1982–1989 przygotowywała ulotki o treściach antykomunistycznych, które wspólnie z mężem kolportowała na terenie Radomska. Z powodu prowadzonej działalności była zwalniana z pracy (w 1982 r. i w 1985 r.), w kwietniu 1983 r. w jej

mieszkań przeprowadzono rewizję. Uczestniczyła w mszach św. w intencji Ojczyzny odprawianych w kościołach Radomska i Warszawy.

16. **Jerzy Lewandowski** od października 1980 r. współtworzył struktury NSZZ „Solidarność” pracowników oświaty regionu radomszczańskiego, został przewodniczącym Komisji Zakładowej w I Liceum Ogólnokształcącym w Radomsku, w styczniu 1981 r. stanął na czele Międzyszkolnej Komisji Porozumiewawczej. Po wprowadzeniu stanu wojennego nie zaprzestał działalności opozycyjnej, m.in. kolportował ulotki i nielegalne wydawnictwa oraz publicznie krytykował sytuację polityczną w kraju. W kwietniu 1983 r. funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa przewieźli go z miejsca pracy do jego mieszkania, gdzie dokonali rewizji i konfiskaty odnalezionych w jej wyniku materiałów „Solidarności”. Z końcem roku szkolnego 1982/1983 został przeniesiony do pracy w szkole podstawowej, do I LO powrócił po trzech latach zmagania z administracją oświatową. Był uczestnikiem mszy św. w intencji Ojczyzny i uroczystości patriotycznych w Radomsku oraz pokojowych manifestacji ulicznych w Warszawie. W latach 1983–1985 podlegał inwigilacji ze strony SB.

17. **Paweł Maria Nawrocki** od początku 1982 r. do wiosny 1983 r. jako uczeń XXIV Liceum Ogólnokształcącego w Łodzi współpracował z podziemnymi strukturami NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej. Zajmował się kolportażem ulotek i nielegalnych wydawnictw, głównie czasopism takich jak: „Solidarni. Wiadomości Wojenne”, „Prześwit”, „Solidarność Walcząca”, „Biuletyn Łódzki”, „Tygodnik Mazowsze”, „Szaniec”, „KOS”, „Akcja Konspiracyjna” oraz przekazywał pieniądze i papier na konspiracyjną działalność wydawniczą. Był uczestnikiem patriotycznych manifestacji i mszy św. w intencji Ojczyzny odprawianych w kościele oo. jezuitów w Łodzi. 31.08.1982 r. wziął udział w demonstracji zorganizowanej na terenie Łodzi w związku z drugą rocznicą podpisania porozumień gdańskich, podczas której został dotkliwie pobity.

18. **Kazimierz Obsadny** od września 1980 r. działał w strukturach NSZZ „Solidarność” w Ostrzeszowie (przewodniczący Komitetu Założycielskiego, następnie Komisji Zakładowej w Fabryce Urządzeń Mechanicznych „Ponar”, przewodniczący Międzyszakładowej Komisji Porozumiewawczej, delegat na I Krajowy Zjazd Delegatów w Gdańsku). Od 13.12.1981 r. do 18.03.1982 r. był internowany w ośrodkach

odosobnienia w Ostrowie Wielkopolskim i Głogowie. 1.05.1982 r. w Ostrzeszowie wziął udział w akcji protestacyjnej przeciwko zawieszeniu działalności „Solidarności”, co stało się powodem jego ponownego internowania w okresie od 1.05.1982 r. do 22.09.1982 r., w OO w Ostrowie Wielkopolskim, Gębarzewie i Kwidzynie. Sąd Rejonowy w Kępnie wyrokiem z 2.02.1983 r. skazał go na karę 14 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata, złagodzoną następnie – wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Kaliszu z 23.05.1983 r. – do 10 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata. W latach 1982–1985 oraz 1988–1989 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.

19. **Roman Przybyliński** działał w strukturach NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Odzieżowego „Próchnik” w Łodzi, gdzie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego założył w Łodzi tzw. pierwszą Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną, która zajmowała się drukiem i kolportażem wydawnictw podziemnych. 8.10.1982 r. został zatrzymany podczas powielania ulotek sygnowanych przez Tajny Tymczasowy Zarząd Regionalny NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej, nawołujących do bojkotu ustawy o związkach zawodowych i do akcji protestacyjnych, a następnie tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w Łodzi. Areszt uchylono 16.10.1982 r. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy wyrokiem z 17.11.1982 r. skazał go na półtora roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Nadal kontynuował działalność konspiracyjną, brał udział w tajnych spotkaniach członków „Solidarności”, rozpowszechniał ulotki, wspierał internowanych i zwalnianych z pracy. 8.10.1985 r. został zatrzymany pod zarzutem udziału w sporządzaniu i kolportowaniu od lipca 1984 r. do października 1985 r. dużej ilości nielegalnych pism, znaczków i ulotek nawołujących do bojkotu wyborów do Sejmu PRL, w tym „Biuletynu Łódzkiego” oraz „Tygodnika Solidarność”, i ponownie trafił do AŚ w Łodzi. Sąd Rejonowy w Łodzi wyrokiem z 18.03.1986 r. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał do 19.07.1986 r. w Zakładzie Karnym w Łęczycy. W latach 1982–1986 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.

20. **Jerzy Karol Runiński** przed wprowadzeniem stanu wojennego pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej w Kutnowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym. 14.12.1981 r. jako inicjator akcji strajkowej na terenie Bazy Sprzętu

Majdany w KPB został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia we Włocławku–Mielęcinie, gdzie przebywał do 26.01.1982 r. W tym samym dniu Prokuratura Rejonowa w Kutnie zastosowała wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, zarzucając mu zorganizowanie akcji strajkowej 14.12.1981 r. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Płocku z 15.02.1982 r. został skazany na karę roku pozbawienia wolności. Izba Karna Sądu Najwyższego 30.06.1982 r. zmieniła zaskarżony wyrok, podwyższając karę do 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w Areszcie Śledczym w Płocku oraz zakładach karnych w Łęczycy i Hrubieszowie, skąd 5.01.1983 r. wyszedł na warunkową przepustkę. 10.08.1983 r. Sąd Wojewódzki w Płocku wydał na mocy amnestii postanowienie o darowaniu wymienionemu kary pozbawienia wolności.

21. **Jan Władysław Skrobisz** od października 1980 r. współorganizował struktury NSZZ „Solidarność” w Elektrowni Bełchatów, gdzie objął funkcję przewodniczącego Komitetu Założycielskiego. Był zaangażowany w przygotowanie i kolportaż ulotek zawierających informacje na temat sytuacji społeczno-politycznej w kraju. Po 13.12.1981 r. prowadził działalność w podziemnych strukturach związkowych i został postawiony w stan oskarżenia pod zarzutem przechowywania i rozpowszechniania w okresie od stycznia do kwietnia 1982 r. biuletynu „Solidarność Wojenna”. Od 7.05.1982 r. do rozprawy przed Sądem Wojewódzkim w Piotrkowie Trybunalskim 3.08.1982 r., podczas której postępowanie karne wobec niego umorzono, przebywał w areszcie tymczasowym. Po zwolnieniu kontynuował działalność opozycyjną. Był podejrzewany przez Służbę Bezpieczeństwa o kolportaż ulotek na terenie Bełchatowa. Podczas pielgrzymki Jana Pawła II do Polski w 1983 r. prezentował uznawane za nielegalne hasła i transparenty związkowe. W latach 1982–1984 i 1987–1989 podlegał inwigilacji ze strony SB.

22. **Feliks Roman Sobieraj** w latach 1980–1989 był aktywnym działaczem oraz jednym z założycieli zakładowej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność” w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Radomsku. Działał jako łącznik pomiędzy Międzyzakładowym Komitetem Założycielskim w Radomsku a innymi komisjami NSZZ „Solidarność” na terenie miasta i okolic. Pomagał w kolportowaniu ulotek oraz w sporządzaniu antykomunistycznych haseł zamieszczanych na murach. W mieszkaniu Państwa

Sobierajów odbywały się spotkania działaczy zakładowej struktury związkowej NSZZ „Solidarność”.

23. **Janina Krystyna Sobieraj** w latach 1980–1989 brała udział w działalności zakładowej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność” w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Radomsku. Zajmowała się kolportażem materiałów informacyjnych. W mieszkaniu Państwa Sobierajów odbywały się spotkania działaczy zakładowej struktury związkowej NSZZ „Solidarność”.
24. **Krzysztof Marcin Sokołowski** od 1980 r. działał w NSZZ „Solidarność” w Zakładach Mechanicznych „Chemitex” w Sieradzu. W maju 1981 r. został delegatem na I Walne Zebranie Delegatów, a następnie członkiem Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sieradzka. Od 21.12.1981 r. do 24.07.1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Sieradzu i Łowiczu. W latach 1983–1985 współpracował z Międzyregionalną Komisją Koordynacyjną Kalisz–Konin–Sieradz, a w latach 1988–1989 był współprzewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Organizacyjnego „Solidarność” Ziemi Sieradzkiej. Zajmował się kolportażem wydawnictw podziemnych. 16.12.1983 r. został aresztowany, a 12.03.1984 r. skazany przez Sąd Rejonowy w Sieradzu na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. W latach 1982–1989 podlegał inwigilacji ze strony Służby Bezpieczeństwa.
25. **Jan Szczepańczyk** we wrześniu 1980 r. współtworzył NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłowych „Komuna Paryska” w Radomsku. 14.12.1981 r. współorganizował strajk okupacyjny załogi, stanowiący protest przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego i zawieszeniu działalności związku. W latach 1982–1989 działał w podziemnych strukturach „Solidarności”, w październiku 1988 r. został przewodniczącym Komitetu Założycielskiego w ZP „Komuna Paryska”. Pomagał internowanym, rozpowszechniał nielegalne pisma, drukował i kolportował ulotki, angażował się w akcje malowania na murach haseł o treściach antykomunistycznych. Był uczestnikiem mszy św. w intencji Ojczyzny i konspiracyjnych spotkań w kościele św. Lamberta w Radomsku, gdzie współorganizował duszpasterstwo ludzi pracy.
26. **Bogdan Eugeniusz Świątek** jesienią 1964 r. wstąpił do konspiracyjnej organizacji młodzieżowej działającej na terenie Łodzi i okolic pod nazwą „Polska Armia Podziemna”, w której był członkiem działu politycznego. Organizacja stawiała sobie za

cel m.in. dokonanie zmian ustrojowych w Polsce, dążenie do opuszczenia bloku państw komunistycznych i odzyskanie Kresów Wschodnich. Z powodu przynależności do Polskiej Organizacji Podziemnej został zatrzymany, tymczasowo aresztowany (od 19.08.1965 r. do 2.02.1966 r.), a następnie objęty dozorem milicyjnym. Sąd Wojewódzki w Łodzi wyrokiem z 7.04.1966 r. skazał go na karę 10 miesięcy aresztu w zawieszeniu na 3 lata. 4.11.1966 r. Sąd Najwyższy w Warszawie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

27. **Henryk Wojtan** od kwietnia 1981 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” Lokomotywni PKP w Kutnie. Po wprowadzeniu stanu wojennego prowadził kolportaż wydawnictw bezdebitowych, które przewoził w trakcie pracy w charakterze maszynisty na trasach Kutno–Warszawa, Kutno–Płock i Kutno–Wrocław. Działalność tę kontynuował w kolejnych latach (1983–1984 i 1986–1987). W swoim mieszkaniu przechowywał znaczne ilości wydawnictw niezależnych: książek, gazet, ulotek i nagrań muzycznych, które następnie były przekazywane do dalszej dystrybucji w drugim obiegu. W 1986 r. wszedł w skład Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” Ziemi Kutnowskiej.

28. **Śp. Krystyna Pińkowska** w latach 1981–1989 współpracowała z NSZZ „Solidarność”, udostępniając swoje mieszkanie na spotkania działaczy opozycji (pomiędzy którymi pełniła również rolę łączniczki), biorąc udział w zdobywaniu informacji i materiałów do produkcji druków ulotnych i pism drugiego obiegu oraz kolportując niezależne wydawnictwa. W latach 1983–1989 współdziałała z grupą wydającą „Biuletyn Łódzki”. Z powodu prowadzonej działalności doznała wielu szykan ze strony Służby Bezpieczeństwa, m.in. była zastraszana i nękana rewizjami.